Νῦν με ἔρως λάβρος δεινοῖο Ἄρητος ἐν ὅπλοις,
Καὶ ἀνὰ μέσσα βέλη κατέχει ἐχθροῖς τε ἀπεχθεῖς.
Καὶ τύγε μακρὰν ἔοισ' (οὐκ αἴ τις ἐλέμεν εἴη)
Αἲ δεινὰ Ἀλπῶν χιόνας, Ῥήνοιό τε κρυμνὼς
Μούνη ἄτερ μεῦ ὁρῇς· αἲ μὴ σίνοιτό σε κρυμνός.
Αἲ μὴ κρύσταλλος τέμνοι χλιδανὰ σφυρὰ ὀξύς.
Ἑρψῶ· χαλκιδικῷ μέλη ἃ ποίητα ἀοιδὰς
Ποιμένος ἀείσω λεπτοῖς Σικελοῖο δόναξιν.
Μᾶλλον ἐνὶ δρυμοῖς καὶ θηρῶν σπέεσι πέπεισμαι
Πάντα παθεῖν καὶ ἐμὰς ἁπαλοῖσι χαράσσειν ἔρωτας
Δένδρεσιν. αὐξομένων τῶν δ' αὐξήσουσιν ἔρωτες.
Μαίναλον ἐντὸς δὲ ξὺν νύμφαις ἀμφιπολήσω,
Ἢ κάπρους θηρεύσω· ἐμ' ἄλσος γὰρ κρύος οὐδὲν
Τοῦ κυσὶ Παρθένιον περιβαλλέμεναι ἀπερύξει.
Ἤδη ἐμοὶ δοκέω ἀνὰ πέτρας καὶ νέμος ἠχοῦν
Ἴναι· ἁδὺ Παρθῶν βάλλειν τε Κυδώνια τόξω
Ἤματα· ὡς τόδ' ἐμᾶς λύσσης παραμύθιον εἴη,
Ἠὲ κατηπιόωσι θεὸν τῆνον κακὰ ἀνδρῶν.
Ἤδη μήτε Ἁμαδρυάδες μήτ' ἄμμιν ἀοιδαὶ
Αὐταὶ ἁδοῦσιν· ὦ αὖθις ἀφέρπετε τηλόθι ὗλαι.
Οὐ τῆνον γνάμψαι κακὰ πήματα ὑμὰ δύνανται,
Οὔτ' εἰ τοῖς κρυμνοῖς μέσσοισιν πίνομες Ἕβρον,
Σκυθονίως νιφετοὺς ἢ χείματι δύνομες ὑγρῷ,
Οὔτ' εἰ, ὅτ' ἠλιβάτη φλοιὸς πτελέα πέλει αὖος,
Βόσκομες Αἰθιόπων ποίμνας ὑπὸ καρκίνω ἄστρῳ.
Νικᾷ ἅπαντα ἔρως· ὑμεῖς κ' εἴκωμες ἔρωτι.

Ταῦτ'

Ὠ'ραῖος καὶ πὰρ ποταμῶς οἷς βόσκεν Ἄδωνις·
Ἦνθεν χ' ὡ ποιμὰν, βοαδίες καὶ βωκόλοι ἦνθον,
κὴ ἀπὸ χειμερίων βαλάνων λιβερὸς ἦνθε Μενάλκας.
Πάντες ἀνηρώτευν ὅδ' ἔρως πόθεν; ἦνθεν Ἀπόλλων.
Κ' ἦφα, Γάλλε τάλαν τί τυ μαίνεαι; ἠνὶ Λυκᾶρις
Καὶ ἀνὰ τὰς χιόνας, καὶ ἀνὰ στρατὸν, ἄλλῳ ὀπηδεῖ.
Ἦνθεν ἔχων κεφαλῇ τιμὰν Σιλβανὸς ἀγροίκαν,
Νάρθηκας θαλερὰς, ἴα ἠδ' ἀμέγαρτα τινάσσων.
Πὰν θεὸς Ἀρκαδίας ἦνθ' ὅντινα εἴδομες αὐτοὶ,
Ἀκροδρύοισι χαμαιάκτης μίλτῳ τε ἐρυθρόν.
Καὶ τί μέζον λέγω; ἔσσαι; ἔρωτ' οὐ ταῦτα μέμηλεν,
Δάκρυσιν οὐ κεκόρηται ἔρως; βοτάνα οὔτε ῥεέθροις,
Οὐ χίμαιραι πετάλοις, κυτίσῳ πόκα οὔτε μέλισσαι.
Ἀλλ' ὅμως λυπηρὸς ἐὼν, ἀείσατε, Ἀρκάδες, εἶπεν,
Ὤρεσιν ὑμετέροις τάδε, μοῦνοι δεινοὶ ἀείδειν
Ἀρκάδες ὦ τότε μοι κεισεῦνθ' ὡς ἥσυχα ὀστᾶ
Εἴ ποκ' ἐμοὺς σύριγξ ὑμῶν λιγυρεῖξῃ ἔρωτας.
Αἴθ' ἐγὼ ἐξ ὑμῶν εἷς ὑμῆς ἢ σκοπὸς εἴην
Ποίμνης, τᾶς πέπονος σταφυλῆς ἅμα ἠὲ τρυγητήρ,
Ἦ ῥ' ἐμὶν εἴτ' εἴη ἁ Φύλλις, ἢ εἴη Ἀμύντας,
Ὅστις ἢ εἴη ἔρως· (τί γὰρ, εἰ εἴνωπος Ἀμύντας;
Καὶ ἴον ἐστὶ μέλαν, πέλεται μέλας ἠδ' ὑάκινθος;)
Κλινθείη ἅμ' ἐμοὶ ἀνὰ τὰς ἰτέας ὑπὸ οἴνῃ.
Φύλλις ἐμὶν στεφάνως λέγοι, ἠδὲ ἀείδοι Ἀμύντας.
Τᾷ ψυχραὶ παγαὶ, λειμὰν μαλακός τε Λυκᾶρι,
Τᾷ νέμος, ὧδ' αὐτῷ ἅμα σοι αἰῶνι φθαρείην.

Εἰ δὲ φοβεῦμες μὴ πάρος ἁ νὺξ συλλέξοι ὄμβρον·
Ἕρπομες ἄδοντες, πολὺ κουφοτέρα ὁδὸς ἔσται.
Ὄφρ' ἄδοντες ἤωμες· ἐγὼ ἄχθος τεὸν οἰσῶ.
Πλέονα M. Πλέονα παῦε λέγων· πιῶμες δ' ὃ χερσὶν ἔκειτο,
Ἄδιον ἀσεῦντες μέλος, ὁππότε ἔλθῃ ἐκεῖνος.

ΓΑΛΛΟΣ.

ΕΚΛΟΓΗ Κ'.

Τοῦτον τὸν πύματόν μοι δὸς πόνον, ὦ Ἀρέθοισα.
Παῦρα ἐμοῦ περὶ Γάλλου, κἀγνοίῃ ἃ λικᾶεις,
Ἄδεν χρή, Γάλλῳ τίς ἀπαρνήσαιτο μέλισμα;
Ὥς τοι Σικανίας ὄκκα ὑπὸ κύματα ἕρψεις,
Δῶρις ἑὸν μηδὲν παραμίξηται πικρὸν ὕδωρ.
Ἄρχεο· δυσκήδεις Γάλλου ἄδωμες ἔρωτας,
Ἁνίκα τὰς ῥῶπας σιμαὶ βρώσκοντι χίμαιραι.
Ἄδομες οὐ κωφοῖσιν, ἅπαντα ἀμείβεται ἄλσος.
Κῶραι Ναϊάδες τίνας ὕλας ἢ τίνα νάπην
Εἴχεθ', ὄκα Γάλλος τῷ ἀεικεῖ τάκετ' ἔρωτι.
Οὐ γὰρ Παρνάσσω ἄκρα ὑμᾶς, οὐδ' ἄκρα Πίνδω
Οὐδὲ ἁ Ἀονίας κράνα Ἀγανίππαν ἐπεῖχεν.
Αἱ δάφναι τῆνον, τῆνον μύροντο μυρῖκαι.
Τῆνον ὑπ' ἀκρετόμοισι λίθοις ἀνακείμενον οἶον
Μαίναλος ἠδὲ πέτραι γόων ψυχροῖο Λυκαίου.
Ἱστᾶσιν καὶ ὄϊς πέρι, μεῦ μὰν οὐ μέλει αὐταῖς.
Μηδ' ἐπὶ τοῖς μάλοις αἰσχύνῃ, δῖε ποιητά·

Μ. Τῆνο ποιῶ· καὶ ἀκὰν μερμηρίζω πρὸς ἐμαυτὸν,
Εἰ δύναμαι μνᾶσθαι, οὐκ ἔστ' ἀποβλητὸς ἀοιδά.
Δεῦρ' ἄγε, ὦ Γαλάτεια, τί ἔστιν ἐν ὕδασιν ἁδύ.
Ὧδ' ἦρ πορφύρεον· χθὼν ποικίλα ὧδ' ἐπιχεῖ
Ἄνθεα ἀμφὶ ῥοαῖς· λεύκη ὧδ' ἄντρῳ ἐφῆπται·
Ἄμπελοι οἱ ῥαδινοὶ τὰς σκιαρὰς ὧδε πλέκοντι. αἱ ῥαδιναὶ
Δεῦρ' ἄγε ἤδη θάλασσαν ἔα ποτὶ θῖνας ὀρεχθεῖν.
Λ. Τί ποτε ἃ μῶνον ἐόντ' ἤκουσα σε νυκτὶ ἀείδειν;
Μιμνήσκω ῥυθμοὺς, εἰ ῥήματα ἐν φρεσὶν εἶχον.
Μ. Δάφνι τί ἀντέλλοντα βλέπεις ἔτι σάματ' ἑώλα,
Ἠνὶ Διωναίου ἐξήλυθε Καίσαρος ἄστρον,
Ἄστρον, ὑφ' ὧ λαιὸν πολλοῖς καρποῖσι χαρείη,
Καλὰν ἤδη λάβοι σταφυλὴ ἐνὶ ὤρεσι χροίαν.
Ἔμβαλε Δάφνι ἀπίως, καρποῦντι σὰ μᾶλα νεῶνες.
Πᾶν χρόνος ἁρπάζει, καὶ θυμὸν, πολλάκι μακρὸς
Ἀελίως μέμνημ' ἔτι παῖς ἀδὼν κεκαλύφθαι.
Τόσσων νῦν μελέων ἐπιλήθομαι· αὐτὴ ἔλειψεν
Καὶ φωνὰ Μοῖριν. πρότεροι Μοῖριν λύκοι εἶδον.
Ἀλλ' ἔμπας τάδ' ἅλις σοὶ λέξει πολλὰ Μενάλκας.
Λ. Ἁμῶς δὴν ἀναβάλλῃ ἔρωτάς τυ προφασίζων,
Νῦν τὶν σιγᾷ ἅπαν πέλαγός τε στορεσθὲν, ἅπασαι
(Θᾶσ') ἀνεμοβρόφεος πέσον αἱ ψιθυρίσματος αὖραι
Ἐντεῦθεν μεσάτη ἁμῖν ὁδὸς· ἄρχεται ἤδη
Φαίνεσθαι μέγα σᾶμα Βιάνορος· ὧδ' ὅθι φύλλον·
Ἄγροικοι πυκνὸν τέμνοντι, μελίσδομεν ὧδε·
Ὧδ' ἐρίφως καταθὲς, πρὸς τὴν πόλιν ἱξόμεθ' ἔμπας

Εἰ

M. Ἤκουσας· καὶ φάμα ἦν· τόσον ἀλλὰ ἀοιδὰ
Ἡμετέρα δύναται Ἄρεος μεθ' ὅπλοις, ἀετοῖο
Χαονίας ὅσον ἐρχομένοιο λέγοντι πελείας.
Εἰ μὴ τὰς καινὰς ἀποτέμνειν πως ἐμὲ δίκας
Πρόσθεν ἀπὸ πρίνου σκαιὰ πρό μοι εἶπε κορώνα·
Μηδὲ τεὸς Μοῖρις, μήδ' αὐτὸς ζῆσε Μενάλκας.
Λ. Αἲ αἲ ἐστί τις ὡς ἀθέμιστος καὶ κακός; αἲ αἲ,
Ἡρπάθης σὺ χεδὸν παραμύθιά τ' ὔμμι Μενάλκα.
Τίς νύμφας ἄδῃ, τίς θαλλοίσαις χθόνα ποίαις
Πάσσῃ, ἢ σκιᾷ χλωρᾷ κράνας περιβάλλῃ,
Ἢ μελίσματα τῆνα, ἃ πρώαν σοι ὑπέκλεψα,
Ὁππότε εἰς ἁμὰν Ἀμαρυλλίδα ἵκεο τερπνάν;
Τίτυρε ἔς τ' ἔλθω, βραχὺς οἶμος, βόσκε τὰς αἶγας;
Καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε Τίτυρε, ἐν τῷ ἄγειν τε
Τὸν τράγον ἀντιβολεῖν τυ (κορυπτίλος ἐστὶ) φυλάσσευ.
M. Καὶ τάδε τῷ Βάρῳ ἀτελῆ ἃ ἔτ' ὄντα ἀείδεν;
Τεὸν ὄνομα Βάρε τεὸν σώζοιτ' εἰ Μάντυα ἁμῖν,
(Μάντυα αἲ δειλαία ἄγαν πέλας ἔσσα Κρεμώνας)
Ὑψόθι ἄδοντες κύκνοι ἀξοῦντι ἐς ἄστρα. (κεράς.
Λ. Ὡς σμίλακας Κύρνης φεύγοι τὰ σὰ σμάνεα πι-
Τρεφόμεναι κύτισον βόες ὡς πλήθοιντο γάλακτος.
Ἄρχεο εἴ τι ἔχεις, ἐμὲ καὶ ποιεῦντο ποιητὰν
Πιερίδες· μοί ἐστι μελύδρια, κἠμὲ λέγοντι
Πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής.
Οὔτε δοκῶ Βαρίῳ γὰρ ἀείδειν οὐδέ τε Κίννῳ
Ἄξια, κακκίζων λιγυρὰς ὡς χὴν αἰὰ κύκνως.

Τῶ

Ἄλλῃ ἀμήτως ἔσιδον φέρειν ἠδὲ παρεῦντας.
Ἕλκετ᾽ ἐμαὶ ποτὶ δῶμα ἀοιδαὶ, ἕλκετε Δάφνιν.
Φρὲς κόνιν ὦ Ἀμαρυλλὶ θύραζε ῥόῳ ποταμοῖο
Ῥίψον ὑπὲρ κεφαλῆς τ᾽ ἄστρεπτος· Δάφνιν ἔγωγε
Τοῖς καταθύσομαι· οὐ δίος, οὐ μελέων μέλει αὐτῷ.
Ἕλκετ᾽ ἐμαὶ ποτὶ δῶμα ἀοιδαὶ, ἕλκετε Δάφνιν.
Θᾶσαι αὐτομάτως βωμὼς φλογὶ ἁ κόνις αἴθει,
Μεῦ ἔτι μελλούσης φερέμεν· τόδε εὔτυχες εἴη.
Οὐ μὰν οἶδα τίς ἐστιν. Ὕλαξ ἐνὶ οὐδῷ ὑλακτεῖ.
Πίστευομεν; σφίσιν ἢ πλάσσοντι ὄνειρα ἐρασταί.
Φείδεο, ἐκ πόλιος Δάφνις ἵκετο, φείδεο ἀοιδά.

ΜΟΙΡΙΣ.

ΕΚΛΟΓΗ Ι΄.

Λυκίδας, Μοῖρις.

Ποῖ τὺ φέροντι πόδες; μὴ ἁ ἀγλ᾽ οἶμος ἐς ἄστυ; (κος,
Μ. Νῦν ζῶντες Λυκίδα τόδ᾽ ἐσήλθομες, ὥστε πάροι
(Κ᾽ οὐ πόκα δεδίαμες τοῦθ᾽) ἁμὰς κτάμενος ἀγρῶς
Ταῦτα ἐμ᾽ ἐντὶ λέγῃ, ἀρχαῖοι ἀφέρπετ᾽ ἄγροικοι.
Τὼς δ᾽ ἐρίφως λυπεῦ (στρέφε ὅτι ἅπαντα ἁ αἶσα)
(Εἰς κακὸν ὥστε θεοὶ κείνειεν) πέμπομες αὐτῷ.
Λ. Αὖ τὰρ ἄκουσα μὲν ἆ λόφοι ἄρχοντ᾽ καταβαίνεν,
Καὶ κορυφὰς μαλακῷ κατακλίνεν ἐὰς ἐνὶ χώρῳ,
Ἔς τ᾽ ἐφ᾽ ὕδωρ, καὶ ὠγυγίας κλασθέντ᾽ ἄκρα φαγοῦ,
Πάντα σεσωκέμεναι ὑμὸν μελέεσσι Μενάλκαν.

Τρεῖς τὶν τάσδε μίτας· τρὶς τούτοις ἀμφί τε βωμοῖς
Εἰκόν' ἄγω· ἀνίσῳ ὁ Θεὸς γὰρ χαίρει ἀριθμῷ.
Ἕλκετ' ἐμαὶ ποτὶ δῶμα ἀοιδαὶ, ἕλκετε Δάφνιν.
Τρεῖς Ἀμαρυλλὶ τρισὶν καταδέσμοις σύμπλεκε
χροιάς.
Πλέξον νῦν Ἀμαρυλλὶ, πλέκω, λέγε, δεσμὰ κυθήρης
Ἕλκετ' ἐμαὶ ποτὶ δῶμα ἀοιδαὶ, ἕλκετε Δάφνιν.
Τάκεται ὡς καρὸς, γίνεται καὶ σκληρὸς ὁ πηλὸς
Παρ' πυρὶ τῷ αὐτῷ, ὡς Δάφνις μὲν ὑπ' ἔρωτος.
Ἄλφιτα πάσσε, καὶ ἀσφάλτῳ κατάκαιε τυ δάφνας
Δάφνις ἔμ' αἴθει κακός· καὶ ἐγὼ ἐπὶ Δάφνιδι δάφναν.
Ἕλκετ' ἐμαὶ ποτὶ δῶμα ἀοιδαὶ, ἕλκετε Δάφνιν.
Δάφνιδα τοῖος ἔρως οἷος δαμάλαν, ὅτε δίζῃ
Τὸν βόα κεκμακυῖα ἀνὰ δρυμώς τε καὶ ἄλση,
Ἐγγύθι τῶ ποταμῶ, χλωρᾷ ἐνὶ φύκει κεῖται
Δύσμορος, οὔτ' οἴχεσθαι ἐμνάσατο νυκτὸς ἐούσης.
Τοῖος ἔχησι ἔρως, ἐμὶν οὐδὲ μέλοι τὸν ἀκεῖσθαι.
Ἕλκετ' ἐμαὶ ποτὶ δῶμα ἀοιδαὶ ἕλκετε Δάφνιν.
Ταῦτα πάλαι ἔναρ' αὐτὸς ἄπιστος ἔμοιγε ἔλειψεν
Μνάματα φίλα ἕθεν· τὰ ἐγὼ νῦν φλιᾷ ἐν αὐτῇ
Γῆ ὦ φίλη, σοὶ δίδομαι· τάδε μνάματα Δάφνιν ὀφείλει
Ἕλκετ' ἐμαὶ ποτὶ δῶμα ἀοιδαὶ, ἕλκετε Δάφνιν.
Τάσδε πόας, τάδε μοι λεχθέντα τε φάρμακα Πόντῳ
Αὐτὸς Μοῖρις ὄπαζε, πέφυκεν πολλ' ἐνὶ Πόντῳ.
Τοῖς θαμὰ γιγνόμενον λύκον εἰν ὕλαις ἐγκαλύψαι
Μοῖριν, καὶ ψυχὰς θαμὰ ἐξ ἀΐδαο ἐγεῖραι,

Ἄλ-

Χαῖρε μαινὲ μὲν φύσαι ἁ. ὤ μὰ καὶ σύ γε μάτηρ,
Η' ἐν ὠμοτέρα μάτηρ, ἢ δειλότερος παῖς;
Δειλὸς ἐν ἦνος παῖς· ὠμὰ καὶ σύ γε μάτηρ.
Α'ρχεο Μαιναλίαν σὺν ἐμοὶ, ἐμὲ αὐλὲ ἀοιδᾶν.
Νῦν γε ἑκὼν φεύγοι λύκος οἷας· μᾶλα ἐνέγκη,
Χρύσεα ἁ δρῦς ἄκρα, ἐπὶ κλήθρεσι κομάσαι
Νάρκισσος φλοιοῖς ἤλεκτρα μυελὶ καὶ ἱδρῶσι.
Σκῶπες γαρύσαιντο Κύκνοις. ἢ Τίτυρος Ορφεὺς,
Ορφεὺς ἐν δρυμοῖς, ἀνὰ τὰς δελφῖνας Α'ρίων.
Α'ρχεο Μαιναλίαν σὺν ἐμοὶ, ἐμὲ αὐλὲ ἀοιδᾶν.
Πάντα γένοιτο μέσος πόντος, νῦν χαίρετε ὕλαι,
Ω'ρεος ἐκ σκοπιᾶς αἰπεῖς εἰς πόντον ἁλεῦμαι.
Λάσδεο δῶρον τοῦτο πανύστατον ἀδὺ θανόντος.
Λῆγέ τυ Μαιναλίαν νῦν λῆγέ τυ αὐλὲ ἀοιδᾶν.
Δάμων ταῦθ'· ὑμεῖς ἃ ἀμείβετο Α'λφεσίβοιος,
Εἴπατε Πιερίδες· δυνάμεθ' οὐ πάντες ἅπαντα.
Υ'δωρ φέρε, βωμοὺς τᾷ ταινίᾳ ἠδ' ἀνάστεψον,
Α'ρσενα τὸν λίβανόν τε, καὶ αἴθε περιστερεῶνας,
Ως ὑγιὲς μαγικοῖς θυέεσσι νόημ' ἀποτρέψω
Τοῦ γαμετοῦ· εἰ μὴ μέλος, οὐδὲν τᾶδ' ἀπολείπει.
Ε'λκετ' ἐμαὶ ποτὶ δῶμα ἀοιδαὶ, ἕλκετε Δάφνιν.
Ε'ξάγει οὐρανόθεν δύναται τὸ μέλισμα σελάναν,
Η'λλαξεν Κίρκη ἑτάρους Οδυσῆος ἀοιδαῖς·
Κόπτεται ὁ ψυχρὸς ἐν λειμῶσιν ὄφις μελέεσσιν.
Ε'λκετ' ἐμαὶ ποτὶ δῶμα ἀοιδαὶ, ἕλκετε Δάφνιν.
Αλλοίως περῶτον τριπλόα χροιὰ περιβάλλω

Τρεῖς

Μαίναλος ἠδ' ἄλσος λιγυρὸν, πίτυάς τε λαλοίσας
Αἰὲν ἔχει· αἰεὶ νομίων ὅδ' ἀκούει ἔρωτας
Πᾶνά τε ὃς καλάμως ὁ πρᾶτος ἔασκεν ἀεργώς.
Ἄρχεο Μαιναλίαν σὺν ἐμοὶ, ἐμὰ αὐλὲ, ἀοιδᾶν.
Μόψος ἔχει Νίσαν· τί μὴ ἐπιπώμεθα ἐρασταί·
Γρῦπας νῦν ἵπποις ζεύξωμεν· καὶ μετέπειτα
Σὺν κυσὶν αἱ δειλαὶ ποτὶ γαυλῶς δορκὰς ἐφήξει,
Τὰς δαΐδας νεαρὰς τέμνε, Μόψε ἄκοιτιν ἔγημας,
Πάσσε αἶερ κάρυας· τοι γὰρ λίπεν Ἕσπερος Οἴταν.
Ἄρχεο Μαιναλίαν σὺν ἐμοὶ, ἐμὰ αὐλὲ, ἀοιδᾶν.
Ἀξίω ὦ γαμετὴ ἀνδρὸς, παρορῇς ὅτε πάντας,
Ὁππότε μὲν σύριγγά τευ μισεῖς, ὁππότε αἶγας,
Ὄφρυα καὶ λασιαὶ, τὸ ἐμὸν μακρὸν ἠδὲ γένειον,
Οὐδὲ θεῶν τιν' ἐπιχθονίων κήδεσθαι οἴεις.
Ἄρχεο Μαιναλίαν σὺν ἐμοὶ, ἐμὰ αὐλὲ ἀοιδᾶν.
Αἱμασίαις ἁμαῖς σμικρὰν σε ὑπόδροσα μᾶλα
Δρεψαμένην σὺν ματρὶ ἴδον χ' ὁδὸν ἡγεμόνευον,
Αὐτὸς ἔχων τότ' ἐγὼ δύο καὶ δέκα τοὺς ἐνιαυτώς.
Ἤδη ἠδυνάμην ψαῦσαι ἀπὸ τῆς χθονὸς ὄζων.
Ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, κακὴ ὥς με ἀφείλετο πλάνη.
Ἄρχεο Μαιναλίαν σὺν ἐμοὶ, ἐμὰ αὐλὲ, ἀοιδᾶν.
Νῦν ἔγνων τὸν ἔρωτα, πέτραις συμφύουσιν ἐκεῖνον
Ἴσμαρος, ἢ Ροδόπη, ἢ ἔσχατοι οἱ Γαράμαντες,
Τίκτουσιν παῖδ' οὐδὲ γένους, οὐδ' αἵματος ἁμῶν,
Ἄρχεο Μαιναλίαν σὺν ἐμοὶ, ἐμὰ αὐλὲ ἀοιδᾶν.
Δεινὸς ἔρως ἐδίδαξε τῷ αἵματι ματέρα τέκνων

Χεῖρε

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ.

ΕΚΛΟΓΗ Θ'.

Δάμων, Ἀλφεσιβοῖος.

Τῶν νομέων μῶσαν Δάμωνος κ' Ἀλφεσιβοίου,
Ὧς πόκα ἁ δαμάλα ποιᾶν λαθοῖσα ἐθάμβει
Μαρναμένως· καὶ ὧν λύγκες μέλεσ' ἐξεπλάγησαν,
Καὶ μὲν οἱ ποταμοὶ στρεφθέντες ἑὸν ῥόον ἔσχον,
Ἄσομες μῶσαν Δάμωνος κ' Ἀλφεσιβοίου.
Τύνη ἐμοὶ, Τιμαύοιο, πέτρας νῦν εἴτε παρέρχῃ
Εἴθ' ἄλα Ἰλλυρικὰν· πόκα ἔσσεται ἠνίδε κεῖνο
Ἆμαρ ἐν ᾧ μ' ἐξέσται ἀείδειν λαμπρὰ τὰ ἔργα;
Ἠνίδε ἐσσεῖται ὡς πάντ' ἀνὰ κόσμον ἐνείκαι
Ἐξῇ ἐμοὶ Σοφοκλεῖς μέλη ἄξια σεῖο κοθόρνω.
Ἐν σοὶ μὲν λήξω· καὶ ἄρξω· στῇσιν ἐφετμαῖς,
Ὧν ἐξῆρχα μέλη λαβὲ· κ' ἀμφὶ τεὰ κροτάφοισιν
Τόνδ' ἕρπειν κισσὸν νικᾶσας τοι ἀνὰ δάφνας.
Ἁ σκιὰ οὐρανόθεν ψυχρᾶς νυκτὸς μόγις ἔρψεν,
Ἁνίκα ἐν βοτάναις ἁπαλαῖς ἁδὺς δρόσος ἐστὶ,
Δάμων τᾷ ἐλαίᾳ ἐπικείμενος ἄρξατο ὧδε.
Δ. Καὶ ἀνάτελλε κ' ἄγε προφθάνων φωσφόρε ἆμαρ
Ὅττι με ἐξαπάτησεν ἀεικέϊ Νίσα ἔρωτι
Μεῦ ὀλοφυρομένοιο, θεὼς καὶ προσκαλέοντος
Μάρτυρας, ἀλλὰ μάτην, πυμάτῃ θνάσκοντος ἐν
Ἄρχεο Μαιναλίαν σὺν ἐμοὶ ἐμὲ αὐλὲ ἀοιδάν. (ὥρᾳ

Κ. Ὕπνῳ ὦ βοτάναι μαλακώτεραι, ἡ δὲ βρυώδης.
Κρᾶναι, καὶ κόμαρος σκιᾷ ἣ σκέπα ὔμμας ἀραιᾷ
Αἰγίοιο τροπὰν μάλου ἀποτρέψατε· φρύγει
Ἤδη καύματα· ὀφθαλμοὺς καὶ κλῆμα πέπληθεν.
Θ. Ἐσχαρία ὧδ' ἔστιν, δᾷδες, πῦρ ἄφθονον αἰεί,
Ἀσβόλῃ αἱ αἰεί τε παραστάδες εἰσὶ μελαῖναι.
Ὧ δὲ ἐγὼ οὕτως βορέαο κρύος μελεδαίνω,
Πᾶς λύκος ὡς ἀριθμὸν, ποταμὸς χειμάρροος ὄχθας.
Κ. Δένδρεα λευκαίνας, καὶ ἀρκεύθοιο βέβριθεν,
Καὶ ὑπὸ τοῖς δένδροις ἑὰ κεῖται μᾶλα ἑκάστοις,
Πάντα γελῶσιν νῦν, ἀλλ' εἰ ὡραῖος Ἄλεξις
Τῶν ὀρέων ἀπίῃ ὄψῃ καὶ ναμάτα ξηρά.
Θ. Αὖει ἀγρὸς. διψῶσα κακῇ θνήσκει ἠέρι ποία,
Ἀμπέλου ἡ δὲ σκιὰς φθονέει τοῖς ὤρεσι βάκχος.
Φυλλίδος ἁμετέρας ἐλθοίσης, πᾶν θαλεῖ ἄλσος,
Καὶ Ζεὺς γηθόσυνος πολλῷ καταβήσεται ὄμβρῳ.
Κ. Ἡρακλεῖ λεύκα κεχαρισμένη, οἴνη Ἰάκχῳ,
Ἁ δάφνα Φοίβῳ, μύρτος καλᾷ Ἀφροδίτᾳ.
Ἁ Φύλλις κορύλως φιλεῖ, αὐτὰς ἔς τε φιλάσῃ,
Οὐ κορύλων μύρτος, Φοίβου Δάφνη, ἠὲ κρατήσει.
Θ. Ἁ πίτυς ἐν κάποις, μελία καλλίστη ἐν ὕλαις,
Ἐν ποταμοῖς λεύκα, ἐλάτη ἐν ὤρεσι μακροῖς.
Ἀλλά με ὦ Λυκίδα, εἰ ἔλθῃς πολλάκι λεύσσειν,
Ἐν δρυμοῖς μελία, πίτυς ἐν κάποις τοι ὑπείξει.
Με. Τὰ μνάσθην αὔτας καὶ νικαθέντα ἐρίσδειν
Θύρσιν· κἠκ τούτου Κορύδων Κορύδων πέλεν ἁμῖν.

Ὅττι ἀμοιβαίαν μοῖσαν μνήσασθ' ἐθέλοντο,
Ἑξείης ὧς μὲν Κορύδων, ὧς Θύρσις ἔειπεν. (δαὶ
Κο. Νύμφαι, ἐμὸς πόθος, ὦ Λειβηθρίδες, ἤ μοι ἀοι-
Ἶσαι τῷ Κόδρῳ δότε, (Φοίβῳ ὅμοια μεγίστῳ
Αὐτὸς ἀείδει μέλη) ἢ εἰ οὐ δυνάμεσθα ἅπαντες,
Ἐκ πίτυος σύριγξ ἠρτήσεται ὧδε λιγεῖα.
Θ. Ποιμένες αὐξόμενον κισσῷ κοσμεῖτε ποιητὰν
Ἀρκάδες, ὄσφυν κἂν ῥῆξαι φθόνῳ εἵνεκα Κόδρος.
Ἢ εἰ μ' αἰνήσῃ ἀέκων, ἐμὴν ἀμφὶ μετώπῳ
Βάκχαριν ἔνθετε, μὴ γλῶσσαι βλάψωσί με δειλαί.
Κ. Τοῦτο κάρη κάπρου ζαχυλαίτα Ἄρτεμι μικκὸς
Μύκων, ἢ δὲ κέρα μακρά σοι ἐλάφω ἀνέθηκεν.
Εἰ ἴδιον τόδε μοι ἔσεται· ἐκ μαρμάρου ἔσῃ
Ἑσταμένη κνήμας τῷ φοινικόεντι κοθόρνῳ. (τος
Θ. Ψαιστὸν τήνδε Πρίαπ' ἐς ἔτος, γαυλόν τε γάλακ-
Σοὶ ἅλις ἐστὶ μένειν, πενιχροῖο φυλάκτορι κήπω.
Νῦν σέ γε μαρμάρεον ποίησα ἐπὶ χρόνον, αὐτὰρ
Εἰ ἀγέλαν ὁ τόκος πληρώσῃ, χρύσεος ἔσσῃ.
Κ. Νηρείνη Γαλάτεια, θύμω γλυκερωτέρα Ὕβλης,
Λευκοτέρα κύκνων, κισσῶ μᾶλλον περικαλλής,
Ἁνίκα φερβόμενοι ταῦροι ἵξοντ' ἐπὶ φάτναις,
Εἰ Κορύδωνος ἔχει μελέτη σέ τις, ὡς μὲ ποτέρχου.
Θ. Σαρδοῦς πικρότερος ποίας σοι ἔγωγε φανοίμαν,
Τρηχύτερος ἀγρίας μυρσίνης, ἢ δὲ χερείων
Φύκεος, ἅδ' εἰ ἔτους οὐ μακροτέρ' ἁμέρα ἐστίν.
Εἴ τις ἔπεστ' αἰδώς, νῦν ἔρπετε οἴκαδε μόσχοι.

Ἤ κοι Εὐρώτας, δάφνας τε μαθεῖν ἐκέλευσεν,
Οὗτος ἄειδε, φέρον βῆσαι εἰς ἄστρα πλαγκῖσαι·
Ἔς τ᾽ οἴας συνάγειν εἰς αὐλάς, καὶ καταριθμεῖν
Ἕσπερος ἠνώγει, κ᾽ ἀέκητι προῆλθεν Ὀλύμπου.

ΜΕΛΙΒΟΙΟΣ.

ΕΚΛΟΓΗ Η΄.

Δάφνιδος ἑζομένου τάχ᾽ ὑπὸ πρῖνον, εἰς ἕνα χῶρον
Ταὶ ἀγέλαν Θύρσις πόκα καὶ Κορύδων συνάγειρον;
Θύρσις ὄϊς, Κορύδων σπαργῶσας ἦγε χιμαίρας.
Ἄμφω ἡλικίην ἀκμάζοντ᾽, Ἀρκάδες ἄμφω.
Ἄμφω ἀμείβεσθαι δεδαημένω, ἄμφω ἀείδεν.
Ὧδ᾽ ὁπόταν μύρτοις ἁπαλαῖς ἀπὸ κρυμοῦ ἀμύνω,
Τᾶν αἰγᾶν ἐπλανάα τράγος ἀνήρ· Δάφνιδα αὐτὸς
Εἰσορόω, τῆνος λεύσσων με λέγ᾽, ὅττι τάχιστα
Δεῦρ᾽ ἄγε ὦ Μελίβοιε· (τράγος σοι σῶς, ἔριφοί τε)
Κ᾽εἰ δύνασαί τι μένειν, ὑπὸ τᾷ σκιᾷ ἕζεο τυτθόν.
Τᾷδε γὰρ ἥξουσιν δαμάλαι ἀνὰ λείμακα πίνειν,
Τᾷδ᾽ ἁπαλῷ δόνακι σκεπάει καλλίρροος ὄχθας
Μίγκιος, ἐξ ἱερᾶς τε δρυὸς βομβεῦντι μέλισσαι.
Τί δρῴην; οὐκ Ἀλκίππην, οὐ Φυλλίδα ἔχον,
Οἵ κοι ἢ κλείσειε γάλακτος αἶψ᾽ ἐμοῦ ἄρνας·
Καὶ Κορύδωνι ἦν δεινὸς κατὰ Θύρσιδος ἆθλος. (ξα.
Τῶν πρὸς ἀθύρματ᾽, ἐμῶν σπουδαῖα πάρεργα νόμι-
Οὔτι ὦν ἄρξαιτο ἐρίσδεν ἀμοιβαδὶς ἄμφω,

Ὅττι

Εἴ τινα ὀφθαλμοῖσιν ὑπαντῶσ' ἴχνια ἁμοῖς
Πλαζομένοιο βοός· καὶ γὰρ χλωρῆς τάχα κεῖνον
Ἤ χαίροντα ποίης, ἀγέλης ἀκόλουθον ἢ ὄντα,
Γορτύνιαι δαμάλαι περὶ εἰς τὸν σταθμὸν ἄγουσιν.
Εἶτα λέγει μῆλ' ἑσπερίδων κούρην περιωρῶσαν,
Εἶτα βρύῳ Φαεθοντιάδας πικροῦ περιβάλλει
Φλοιοῦ· αἰγείρους τε μακεδναὶ γαίᾳ αἰορθοῖ.
Παρ' ποταμῷ Περμήσσῳ ἔπειτα ἄς δὲ ἰόντα
Γάλλον εἰς Ἀονίας ὄρη ὡς μία ἦγεν ἀδελφῶν.
Πᾶς χορὸς ὡς Φοίβοιο καὶ ὑπεῖκε τῷ δὲ αἰέσω.
Ταῦτα οἱ ὡς ὁ Λίνος ποιμὰν καὶ θεῖος ἀοιδὸς
Ἄνθεσι τὰς πλοκάμους πεπυκασμένος ἠδὲ σελίνοις,
Ἔννεπε· τούς (λαβὲ) τοὶ καλάμους μῶσαι διδόασιν,
Ὡς πάρος Ἡσιόδῳ πόρον, οἷς ἕωθεν ἐκεῖνος
Ὑλαίας κατάγειν ὀρέων μελίας, εὖ ἀείδων.
Γρυνείης νέμεος γένεσιν σύ γε τοῖσδε κλεΐζεις.
Μηδενὶ ὥστε πλέον τιμῶν γαυροῦσθαι Ἀπόλλων.
Τί πότε λέγω Σκύλλαν Νίσου, ἢ (ὡς λέγει φήμη)
Τοὺς βουβῶνας ὑλακτοῦσιν λευκοὺς τεράτεσσιν
Ζωσαμένην, ἐξετάραξ' Ὀδυσῆος νῆας ἀβύσσοις
Δίναις καὶ ναύτας κυσὶν εἰναλίοισιν ἄμυσσε;
Ἄρθρα τε ἀλλαχθένθ' ὡς εἶπεν Τηρέος αὐτοῦ.
Ἠδὲ τίνας κείνῳ Φιλομήλη ἑτοίμασε δαῖτας;
Ἠδὲ τίνι δρόμῳ εἰς τόπον ἵκετο κεῖνος ἔρημον,
Ἠδὲ τίσιν πτερύγεσσι πρὶν ὃν περιπέπτατο οἶκον.
Πάντα γὰρ ὅσσα μάκαρ Φοῖβος ποτὲ ἐκπονέοντος;

Καὶ γὰρ ἄειδεν, ὅπως ἡγερμένα ἐν κενῷ ἦσαν
Σπέρματ' ὑπὸ μέτρῳ τινὶ ἠέρος, ὕδατος, αἴας,
Καὶ πυρὸς αἰθομένου· ὡς πάντα ἐκ τούτων τέτυκται
Τῶνδ' ἐκ στοιχείων· κόσμου συγκέκειτο κύκλος.
Ὕστερον ὡς ἡ χθὼν στερεώθη, Νηρέα πόντῳ
Ἄρξατ' ἀναστεῖλαι· μορφὰς λάβεν ἠρέμα πάσας.
Καὶ ὡς ἥλιος νεαρὸς περὶ γαῖαν ἔλαμψεν
Φθειρομένων νεφελῶν, ὡς ὑψόθεν ὄμβροι ἔπιπτον.
Ὅκκα αἱ ὗλαι ὑψηλαὶ τὰ πρῶτα ἀνέσταν.
Ὡς κατ' ἄγνωστα ὄρη περὶ παῦρα ζῶα πλανῶντο:
Εἶτα λίθους Πύῤῥης ῥιφθέντας, τὴν κρόνου ἀρχὴν,
Καυκάσου οἰωνούς τ' ἔλεγεν καὶ κλέμμα Προμηθεῦς.
Οἷς προσέθηκε Ὕλαν, κρήνῃ ἐκ ἄλλων τινὶ ναυτ
Λειφθένθ'· ὡς ῥηγμὶν καὶ ἅπας Ὕλα ὦ Ὕλα ἤχει.
Καὶ εὐδαίμονα εἰ ἀγέλαι ποτὲ οὐ τελέθεσκον,
Πασιφάην θέλγει, βοὸς ἣ νιφόεντος ἐρᾶτο.
Παρθένος ἁ δύστηνος; πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι
Μυκηθμῶν ψευδῶν ἔπλησαν Προιτίδες ἀγρούς.
Οὐδέ τις ὡς αἰσχροῖς τήνων ἀκολούθεε εὐναῖς.
Καίπερ πολλάκι δειμάνασα τῇ αὐχέν' ἄροτρον.
Καὶ κέρατ' ἐν λείῳ περ ζητήσασα μετώπῳ
Παρθένος ἁ δύστηνος, ἤδη τὺ ἐν ὤρεσι πλάζῃ,
Οὗτος ἐρειδόμενος πλευρὰν μαλακῷ ὑακίνθῳ
Τὰς ἀναμασᾶται ποίας ὠχρὰς ὑπὸ πρῖνον.
Ἤ τινι ἐν ἀγέλῃ ἕπεται ὅδε· κλείετε νύμφαι
Δικταῖαι, νύμφαι νεμέων νῦν κλείετε ἄλση,

Ποίμνια ποιμαίνειν, λεπτὰν καὶ ἀείδειν ἀοιδάν.
Νῦν αὐτὸς (πολλοὶ γὰρ ἔσονται ἄγαν μεμαῶτες
Βάρε τεαὶ κρυεράς τε μάχας, καὶ συγγράφειν αἴνους.)
Ἄσω ἀγροτέραν λεπτοῖς δονάκεσσι μέλισμα.
Οὐκ ἀκέλευστα ἀείδω ἐγώ· τῶνδ' εἴ τις ἐραστὴς
Ταῦτ' ἀναγνώσῃ, ἀμφί σε γε Βάρε μυρῖκαι,
Σ' ἄλσος πᾶν ἀσεῖ· Φοίβῳ χαριέστερον οὐδέν,
Ἢ σελὶς ἣ προέγραψεν ἑαυτῇ τοὔνομα Βάρε.
Εἴπατε Πιερίδες· Μνάσυλος καὶ Χρόμις αἶψα
Σίληνον κοῦροι ἐν ὕπνῳ κείμενον εἶδον,
Τὰς φλέβας, ὡς αἰεί, χθιζῷ ᾠδηκότ' Ἰάκχῳ.
Ἐκ κεφαλῆς στέφανοι πεπτῶτες τηλόθ' ἔκειντο,
Τειρωθείσης τε λαβῆς ἤρτηται κάνθαρος ὑψοῦ.
Τῷ δ' ἐπεσελθόντε (ὁ γέρων γὰρ πολλάκι ἄμφω
Ἐλπίδι ἐξαπάτησε μελῶν) δεσμοῖς τε ἔθεντο
Ἐκ στεφέων· δειλοῖσιν ἐπήλυθεν Αἴγλη ἀρηγών,
Αἴγλη Ναϊάδων καλλίστη· ἤδη ὁρῶντος (πον.
Τοῖς ἐρυθροῖσι μόροις κροτάφους γράφε· ἢ δὲ μέτω-
Ος δ' ἀπάτην γελάων, λέγε, δεσμοὺς τίπτε πεδᾶτε
Λύσατε κοῦροι· ἰδεῖν ἐμὲ ἀρκετόν ἐστι δύνασθαι.
Ὠδὰς ἃς ἐποθεῖτε, ἀκούετε, ὔμμι γὰρ ᾠδάς,
Τῇδ' ἄλλον μισθὸν δώσω. ἐξῆρχεν ἔπειτα.
Καὶ τότε δὴ κατίδοις Φαύνους καὶ θῆρας ἅπαντας
Ὀρχεῖσθαι, στερεάς κινεῖν δρύας ἄκρα μακεδνά.
Οὐδὲ τόσον Φοίβῳ Παρνάσσος ἀγάλλεται αἰπύς,
Οὐδὲ τόσον Ῥοδόπη ἢ Ἴσμαρος Ὀρφέα θαμβεῖ.

Ορχεῦντας σατύρους μιμήσεται Αλφεσίβοιος,
Ταῦτά σοι ἔσσεῖται, ὁπόταν κὴ ἐτήσιαι εὐχαὶ
Εκ νύμφαισι δοθήσονται, καὶ ἀγρῶς καθαρεῦμες.
Ὤρεσι ἔς τε κάπρος, ποταμοῖς καὶ τέρπεται ἰχθύς,
Τέττιγες τὸν δρόσον, θύμον βόσκοντι μέλισσαι,
Τεῦνομα σὸν, τιμή τε τεά, τὸ κλέος τε μενεῦσιν.
Ως Δήμητρί τε κὴ Βάκχῳ, οὕτως σοι ἀγροῖκοι
Εἰς ἔτος εὐχόμενοι. εὐχωλαῖς κὴ καταδήσεις.
Μο. Τοίων ἀντ᾽ ᾠδῶν τίνα δῶρα τὶν ἄξια δωσῶ,
Οὐ γὰρ ἐμὲ ψιθύρισμα νότου τόσον ἁδὺ ἀέντος
Ηόνες οὐδὲ τόσον τέρπονθ᾽ ἃς κῦμα πατάξει,
Οὐδ᾽ ἀνὰ πετραίας βύσσας ποταμοί γε ῥέοντες.
Μ. Τούτου σε πρότερος δόνακος δωρήσομαι αὐτός.
Ος τ᾽ ἄμμας, ποιμὰν Κορύδων ἔφλεξεν Α᾽λεξιν,
Ος τ᾽ ἐδίδαξ᾽ ἄμμας, τίνος οἶες; μὴ Μελιβοίω;
Μ. Αλλά τυ λάζεο, τὴν δὲ καλαύροπα τὴν ἐμὲ ἤτει
Κ᾽οὐκ ἔχεν Αντιγόνης· ὃς κ᾽ ἄξιος ἦν φιλέεσθαι,
Αμμασι κάλλιστην ἴσοις, χαλκῷ τε Μενάλκα.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ΕΚΛΟΓΗ Ζ′.

Πρῶτα Σιρακοσίαν ἀείδειν ἠξίω ᾠδάν.
Οὐδὲ Θάλεια ἐμὰ ᾐσχύνετο ναιέμεν ὕλας.
Εὖτε ἐγὼ βασιλῆας καὶ ὅπλα ἄειδον, Απόλλων
Ω᾽τας τίλλε, λέγων, τὸν ποιμένα Τίτυρ᾽ ἔοικεν
Ποί-

Οἷον καὶ κατὰ καῦμα τὸ δίψαν νάματι σβῶσαι.
Ταὶ φωναὶ καλάμως τῷ διδασκάλῳ ἰσοφαρίσ[illegible]
Ὦ μακαριστὲ παῖ, σὺ μετ᾽ αὐτὸν δεύτερος ἔσσῃ,
Ἀλλὰ ἐγὼ καὶ ἀμειβόμενος μέλος ᾄσω ἄγροικον,
Καδδύναμιν· καὶ τὸν σὸν Δάφνιν ἐς οὐρανὸν οἰσῶ,
Δάφνιν ἐς οὐρανὸν οἰσῶ. ἄγαν φιλέεσκέ με Δάφνις.
Μο. Ἆρα ἐμὶν δύναταί τι τὸ δῶρον μεῖζον ἐνεῖκαι;
Καὶ τῆνος κοῦρος μελέων ἦς ἄξιος· ἄμμιν
Ταύτας καὶ Στιμίχων πρόσθεν ἤνησεν ἀοιδάς.
Με. Θεσπέσιος θαυμάζει ἀηθέα οὐδὸν ὀλύμπου
Καὶ λεύσσει ὑπὸ ποσσὶ νέφη καὶ τείρεα Δάφνις.
Ὕλας οὖν φαιδρὰς, καὶ ποιμένας ἠδὲ καὶ ἀγρὼς,
Πᾶνά τε, καὶ Δρυάδας, θυμῷ μέγα χάρμα κιχάνει.
Οὔθ᾽ ὁ λύκος μάλοις, ἐλάφοις τ᾽ οὐ μηχανάαται
Δίκτυα, τὰν ἀπάταν· φιλεῖ ἀσυχίαν γὰρ ὁ Δάφνις.
Αὐταὶ ἐπ᾽ εὐφροσύνῃ φωνὰς εἰς ἄστρα ἰεῖσιν
Ὤρε᾽ ἄκαρπ᾽· αὐταὶ νάπαι μέλη ἀντιβοῶσιν.
Αὐτοὶ καὶ θάμνοι. Θεὸς, ὦ, Θεός ἐστι, Μενάλκα.
Εὔφρων ἴσθι εὔς τε τεοῖς. βωμοὺς ἴδε Δάφνι
Τέσσαρας· ὧν δύο σοὶ, Φοίβῳ δύο ἄλλα ἔτευξα,
Στασῶ σοι γαύλω ἐς ἔτος νεαροῖο γάλακτος,
Καὶ κρητῆρε δύω ἄλλω λιπαροῖο ἐλαίου.
Ἔξοχα δ᾽ ἂρ πολλαῖς ταῖς δαιταῖς οἴνῳ ἰαίνων.
Πὰρ πυρὶ εἰ χειμὼν, σκιᾷ ἀδεῖα, εἰ ὀπώρα
Νέκταρ ἴσον ταλάερσις χεύσω ἀρειούσιον οἶνον.
Ἄσουσιν μοι Δαμοίτας καὶ Λύκτιος Αἴγων,

Κλαῦσαν· μύρτιρες ὦ κόρυλοι καὶ νάματα νύμφαις.
Ανίκα περιπτύξασα δέμας τέκνω ἐλεεινὸν
Μάτηρ, φάσκε θεὼς καὶ ἀστέρας ἤμεν ἀπηνεῖς.
Ούδεὶς βοσκομένους βῶς βωκόλος ἅμασι τήνοις,
Ως ποταμὼς ψυχρὼς ἦλθ' καὶ ἐπάσατο οὐδεὶς
Νάματα τε ξαπίδων, πεδίων τ' ἔξε θηλέα ποίαν.
Ωμοφάγως ὄλεθρον δακρύει σεῦ Δάφνι λέοντας
Υψηλοὶ δρυμοὶ, καὶ ὤρεα μακρὰ λέγοντι.
Αρμενίας Δάφνις ζεῦξαι ἐπὶ ἅμασι τίγρεις
Εξεδίδαξε, Δάφνις θυάσως τε κομίσαι Ιάκχῳ,
Καὶ μαλακοῖς φύλλοις θύρσως ἁπαλοῖς ἐπιπλέξαι.
Αμπελος ὡς δένδροις, σταφυλὴ κλέος ἀμπέλῳ ἐντὶ
Βωκολίοις ταῦροι, πεδίοις καὶ πίοσι λᾶιον;
Οὕτως σοῖσι κλέος σύ· ἐπεί σε ἀφείλετο πότμος
Τώς τε Πάλη ἀγρὼς, καὶ αὐτὸς ἔλειπεν Απόλλων.
Πολλάκ' ἐν ᾧ μεγάλην ἐσπείραμες αὔλακι κριθὴν
Καὶ ἄγριαι βοτάναι, καὶ τὰ ζιζάννια φύονται.
Αντὶ ἴω ἁπαλοῦ, καὶ ναρκίσσοιο ἐρυθροῦ,
Ο σκόλιμος τ' ἐφάνη, κ' ὀξὺ παλίουρος ἀκάνθαις,
Πάσσετε φύλλα χαμαὶ, ποιεῖτε σκιὰς περὶ κράνας
Ποιμένες, οἱ γὰρ Δάφνις ἄνωγε τοιαῦτα γενέσθαι,
Καὶ τύμβον τεύξασθε, τάφῳ τ' ἐπιγράψατε ὧδε.
Δάφνις ἐγὼ δρυμοῖς, ὃν ἐς οὐρανὸν ἄγαγε φάμα,
Ωραίω μάλου, ὡραιότερος σκοπὸς αὐτός.
Με. Τοιαύτη ἄμμιν σεῦ ᾠδὰ θεῖε ποιητὰ,
Οἷος ὁ ἐν ποίαις ὕπνος κεκμηκόσι ἀνδρὶ,

ΔΑΦΝΙΣ.

ΕΚΛΟΓΗ Ε΄.

Μενάλκας, Μόψος.

Τίφθ' ὑπὸ τὰς πτελέας (ὅκα ἄμμε συνιώντομες
ἄμφω,
Ἁδύ τυ συρίσδεν δεδαημένος αὐτὸς ἀείδεν)
Μιχθείσας κορύλοις ὦ Μόψε καθίσδομες ὧδε;
Μο. Πρεσβύτερος σύ γε εἶ. ἐμὲ πείθεσθαι πρέπον ἐστί·
Εἴτε σκιαὶς ὑπὸ σειομένας, ζεφύρων γε ἀέντων,
Εἴθ' ὑπαὶ ἄντρα ἔσω ἕρπωμες· βότρυσι θῶσαι
Ὡς ἀραιοῖς περὶ πολλὰ θέε ἀγριάμπελος ἄντρον.
Με. Ὤρεσιν ἁμετέροις μῶνός σοι ἐρίσδη Ἀμύντας.
Μο. Αὐτὸς νικάζεν τὸν Φοῖβον ἐρίσδη ἀοιδαῖς. (τα,
Με. Ἄρχεό σὺ πρότερος τινα Φυλλίδος εἴ τά χ' ἔρω-
Ἢ Ἄλκωνος ἔπαινον ἔχῃς ἢ νείκεα κόδρυ,
Ἄρχεο. Τίτυρος ὧδ' ἐρίφως ἐν τῷδε νεμευσεῖ.
Μ. Πλὰν τάσδε χλωρεὰς ἃς πρὰν φλοιῷ ἐνὶ φαγῶ
Ἐγγεγράφειν ᾠδὰς δι' ἀμοίβης ἁδὺ μελίσδων,
Πειράσω· τὺ ἔπειτα ἐρίσδεν ἄνωγε Ἀμύνταν.
Με. Ἁ ἰτέα στρεπτὰ χλωρᾷ ὅσον εἴκει ἐλαίᾳ,
Ἁ νάρδος Κήπων ὅσον τ' ἐρυθρεῖσι ῥόδοισιν,
Τόσον καὶ κατ' ἐμὸν νόον εἴκει σοί γε Ἀμύντας.
Πλείονα ἀλλὰ λαλῶν νῦν λῆγε, ἐσήνθομες ἄντρον
Μο. Αἱ νύμφαι φθίμενον τῷ πότμῳ ἀπήνεϊ Δάφνιν.

Ἤδη καὶ στιβαρὸς ζυγὰ βουσὶν λύσει ἀροτήρ.
Ψεύσεται οὐδ' ἔριον τὰ χρώματα ποικίλα λευκόν,
Αὐτὸς ὁ ἀλλὰ κριὸς λειμῶσιν πορφυρέοιο
Ὀστρέου, ἠδὲ πέκον μεταμείψει λυσιμαχίου,
Σάνδυκι αὐτομάτως βόσκων ἐσθήσεται ἀρνός.
Αἰῶνας τοίους τρέχεν, οἷς εἶπον ἀτράκτοις
Μοῖρα ἀκινήτῳ σύμπασαι ὁμόφρονες αἶσαι.
Θεσπεσίαις τιμαῖς ἐγχείρει (νῦν χρόνος ἔσται)
Ὦ τέκος ἀθανάτων μέγα ἠδὲ διοτρεφὲς ἔρνος.
Θᾶσαι ὡς κόσμος νεύει ἐπὶ ἄχθεϊ κοιλὸς
Καὶ χθὼν, καὶ πόντου πέλαγος, καὶ οὐρανὸς αἰπύς.
Θᾶσ' ἐπ' ἐσσομένῳ ὡς φαιδρὰ ἅπαντα αἰῶνι.
Αἴθε τόσον ζωῆς πύματον μίμνῃ μέρος ἡμῖν
Πνεῦμά τε τόσσον ὅσον σὰ ἐμοὶ ἀρκέσει ἔργα ἐνίσπειν,
Οὔτε με οὐ μύθεσιν νικάσει Θρᾴκιος Ὀρφεύς,
Οὔτε Λίνος· τῷ περ μήτηρ, ὁ πατὴρ καὶ ἐκείνῳ,
Ὀρφεῒ Καλλιόπεια, Λίνῳ ὡραῖος Ἀπόλλων.
Πὰν εἰ Ἀρκαδίας κρινούσης ἄμμιν ἐρίσδεν,
Ἀρκαδίας Πὰν κρινούσης νικῆσ' ἐμὲ εἴποι.
Ἄρχεο μικκὲ γέλῳ γινώσκειν μητέρα κοῦρε.
Μητέρι οἱ δέκα μῆνες ἔνεικαν πήματα πολλά.
Ἄρχεο μικκὲ κέρ' ᾧ οὐ μειδιόων τι τοκῆες,
Ὃν θεὰ οὔτ' εὐνῆς, θεὸς ἠξίου οὔτε τραπέζης.

Ἀθανάτων λήψων βίον, ὀψόμενός τε θεοῖσιν
Μισγομένοις ἥρωας, ὅδ' αὖ ὀφθήσεται αὐτοῖς.
Κόσμου ἐν εἰρήνῃ ἀρετῇσι πατρὸς βασιλεύσει.
Ἀλλά σ' ἄνευ μόχθου, πρῶτα ζείδωρος ἄρουρα,
Πάντοτε ἕρποντας κισσοὺς σὺν βάκχαρι κοῦρε,
Καὶ σὺν ἀκάνθαισιν κολοκάσια δῶρ' ἐπιχεύσει.
Αὐταὶ ἐπείσουσιν χίμαιραι σπαργῶντα δόμονδε
Οὔθατα· αὐτόμολοι ἀγέλ' οὐ δείσουσι λέοντας.
Αὐταὶ χεύσουσίν τοι ἐράσμια κοιτίδες ἄνθη.
Ἤδη δεινὸς ὄφις, καὶ φάρμακα πάντα θανεῖται.
Ἤδη Ἀσσύριον πάντα τε φυθήσετ' ἄμωμον.
Ἀλλ' ἔπει ἡρώων κλέα καὶ ὀρθώματα πατρὸς,
Καὶ ἀναγνώσκειν, ἀρετὴν γνῶναί τε δυνήσῃ,
Ἠρέμα ἐσσεῖται πεδίον ξανθὸν σταχύεσσιν.
Πυρναία τραχείαις σταφυλὴ βλαστήσει ἀκάνθαις·
Ἡ δ' ἐξιδρωσοῦντι δρυὲς δροσερὸν μέλι στερραί·
Ἴχνια σμικρὰ δόλου ἀτὰρ ἀρχαίοιο μένουσιν,
Ὅς περάαν πόντον νηυσὶν, περὶ τείχεσ' αἰώροι
Ὅς πόλιας βάλλειν· καὶ τέμνειν αὔλακ' ἀρούρας,
Ἄλλος καὶ τότε Τίφυς κ' ἄλλη ἔσσεται Ἀργὼ,
Ἣ φέροι Ἥρωας, πόλεμοι ἄλλοι τε ἔσονται.
Καὶ πάλιν εἰς ἱερὰν Τροίης πόλιν ἵξετ' Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἡλικίας ἀκμὴ σέ γε ἄνδρα ποιήσει,
Εἴξει καὶ πόντῳ ναύτης; πίτυς οὔτε θαλάσσῃ
Κτήματα ἀλλάξει· πᾶσ' ἔσται πάμφορος αἶα.
Οὐκέτι χθὼν ξυστρὸν, δρέπανον μήτ' ἄμπελος οἴσει.

Ἤδη

Τρεῖς πήχεις καὶ οὐ πλεῖον οὐρανός ἐστιν ὁρατός.

Τρεῖς πήχεις ὁρατὸς καὶ οὐ πλεῖον οὐρανός ἐστιν.
Μ. Εἰπέ μοι ἐν τίνι γᾷ αἴθη γραφθέντα πέφυκεν
Τοὔνομ' ἀνάκτων, καὶ τὰν φυλλίδα ἄμπεχε μοῦνος.
Π. Οὐχ ἁμᾶς νεῖκος τοιοῦτο τὐγέσθαι ἔοικεν.
Ἄξιος εἶ δαμάλας τύγε, χ' οὗτος, χ' ὅστις ἔρωτας
Ἢ δείσει γλυκερὰς, ἢ πειράσει πολὺ πικρούς.
Κλείετε τὰς ῥύακας· λειμῶνες ἅλις γὰρ ἔπινον.

ΠΟΛΛΙΩΝ.

ΕΚΛΟΓΗ Δ'.

Σικελίδες μοῦσαι μεῖζόν τι ἀείδωμεν ἔργον,
Οὐ πάντας τέρπουσι βάτοι, χθαμαλαί τε μυρῖκαι.
Ἄλσεις εἰ ὑμνῶμεν, χ' ὑπάτοιο τὸ ἄξιον ἄλσος.
Κυμαίου πύματος νῦν ἦλθε μαντείας αἰών.
Ἄψ στίχοι αἰώνων ἐξ ἀρχῆς ἐκγεγάασιν,
Παρθένος ἤδη αὖ ἦλθε, κρόνου βασίλεια αὖ ἦλθεν.
Νῦν γένος οὐρανόθεν νεαρὸν καταπέμπεται ἄμμιν.
Κούρῳ γιγνομένῳ τῷ, ὑφ' ᾧ κε σιδήρεος αἰὼν
Λήξει, καὶ κόσμῳ αἰσίως χρύσεον ἔθνος,
Ἵλαος Εἰλήθυια ἔσῃ· σὸς ἀνάσσει Ἀπόλλων.
Σοῦ, μέγα κῦδος τοῦθ', ὑπάτιό σου, ἄρξετ' αἰῶνος
Πολλίων μεγάλοι προάγειν ἄρξονται μῆνες,
Ἀρχοῦ σεῖο, κακῶν εἰ ὦσιν ἔτ' ἴχνια ἔργων,
Ἀΐδιον λύσουσι φόβου γῆν ὥσπερ ἅπαντα

Αθα-

Δένδρεσιν οἱ ἄνεμοι, ἁμῖν Ἀμαρυλλίδος ὀργαί.
Μ. Ἁδὺ σπαρεῖσιν ὕδωρ, ἐρίφοις κόμαρος μεγάλοισιν,
Ἁ' ἰτέα τοκάδεσσι, ἔμοιγε ὁ μοῦνος Ἀμύντας,
Δ. Πολλίων μῶσαν φιλεῖ ἁμὰν ποιμενικάν περ,
Πιερίδες δαμάλαν ἀναγνώστῃ βόσκετε ὑμῶν.
Μ. Καινὰ ἔπη ποιεῖ Πολλίων· βόσκετε ταῦρον
Τοῖς ποσὶν ψάμμαθον πάσσοντα, κορυπτίλον ἤδη.
Δ. Ὅστις Πολλίων σε φιλεῖ, ὅθι ἤλυθες, ἔλθοι,
Καὶ μέλι οἱ ῥείτω ὁ βάτος καὶ ἐνείκοι ἄμωμον.
Μ. Οὐ Βάβιον μισῶν, ᾠδὰς σὰς, Μοίβιε, στέργοι,
Ξεύξοι ἀλώπεκας αὐτὸς, ὃ καὶ τράγον αὐτὸς ἀμέλξοι.
Δ. Ἄνθεα δρεψάμενοι, χαμαὶ ἠδὲ μιμαίκυλα φύντα
Ψυχρὸς ὄφις βοτάναισιν ἐκρύφθη, φεύγετε κῶροι.
Μ. Οἶες ἑκαστέρω γε θέμεναι φείδεσθε, μὴ ὄχθαις
Πιστεύετε· ξηραίνει ἑὸν πόκον ὁ κριὸς αὐτός.
Δ. Τίτυρε βοσκοίσας χιμάρας ποταμοῦ ἀπέλαυνε,
Πάσας ἐγὼ λουσῶ, ὅταν ὁ χρόνος ᾖ, ἐνὶ κράνᾳ.
Μ. Κῶρε ἄγερ' ὄϊας, γλάγος εἰ γὰρ καύματα κάρφοι,
Οὔθατα ὡς πρώαν, χείρεσσιν θλίψομες αὔτως.
Δ. Ὤ μοι ὡς λεπτός μοι πίονι ταῦρος ἐν ἀγρῷ,
Αὑτὸς ἔρως θάνατος μάλοις καὶ ποιμένι μάλων.
Μ. Αἴτιον οὐ τοῖσδ' ἐστὶν ἔρως· μόνον αὐτὰ λέλειπται
Τ' ὀστέα· τίς μ' ἁπαλὰς δαλήσατο ὄμμασιν ἄρνας;
Δ. Εἰπέ μοι ἐν τίνι γᾷ (καὶ ἐμὶν μέγας ἔσσῃ Ἀ-
πόλλων)

Τρεῖς

Π. Εἴπατ' ἐπεὶ ποίαισι καθήμεθα ἐν μαλακαῖσι,
Νῦν μὲν πᾶν πεδίον, νῦν δένδρεα βλάστει πάντα,
Νῦν δρυμὸς θάλλει. κάλλιστος νῦν ἐνιαυτός.
οἶτα Ἄρχεο Δαμᾶτα, ὁ ἐφεψάθω τε Μενάλκας.
Εἴπατ' ἀμοιβαίαν, μῶσαι φιλέοντι ἀμοιβαί.
Δ. Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα· Διὸς γὰρ μεστὰ ἅπαντα,
Κεῖνος γᾶν στέργει, τᾶν μὲν ᾧδ' ἂν μέλει αὐτῷ.
Μ. Καὶ Φοῖβος με φιλεῖ, Φοίβῳ ἑὰ δῶρα φυλάσσω,
Τὰς χλωρὰς δάφνας, καὶ ὑάκινθον φοινικόεντα.
Δ. Μάλῳ ἃ κόρα βάλλει Γαλάτειά με γαῦρα
Εἰς ἰτέας φεύγει, προτέρη ποθέουσα ἰδέσθαι. (τας
Μ. Ἀλλά με αὐτόματος πῦρ τοι μὲν ὑπαντᾷ Ἀμύν-
Ἄρτεμιν οὐ κείνου κύνες ἀμφὶ μᾶλλον ἴσασιν,
Δ. Κἠγὼ ἐμᾷ κόρᾳ περικαλλεῖ δῶρα φυλάσσω
Τὸν τόπον οἶδα ἐν ᾧ ὑψηλὴ φάσσα ἐφίσδει. (λον
Μ. Κἀδδύναμιν δέκα ἐκ τῶν δένδρων μᾶλα καθεῖ-
Χρύσεα, κάρρω ἔπεμψα, καὶ αὔριον ἄλλα οἱ οἰσῶ.
Δ. Ὦ πόσα καὶ ποσάκις μοι ἐδέξατο ἁ Γαλάτεια,
Αἴθ' αὐέμοι φορέοιτε Διός τι μέρος ποτὶ ὦτας.
Μ. Ὅττι μὲν οὐκ ἀμελῇς θυμῷ, τί ὄνησι Ἀμύντα,
φρουρῶ Εἰ ἐγὼ, ὅτε κάπρος σὺ διώκεις, δίκτυα ὠρῶ;
Δ. Φυλλίδα πέμψον ἐμοί, τὸ γενέθλιόν ἐστιν Ἰώλα.
Καὶ σύ, ὅκα πόριν ῥέξω κάρπων χάειν, ἠθέ.
Μ. Φυλλίδος ἠράσθην περὶ πάντων. ὅκα ἄφερπον
Δάκρυε, καὶ Μακρέως λέγει χαῖρε τυ, χαῖρε Ἰώλα.
Δ. Αὐλαῖς ἐστι λύκος φοβερὸς, πεπόνηασιν ὁ χειμών,

Δέν-

Περήσωμες· ἐγὼ τὰν πέτριν (μὴ τάχα ἀφνῆ)
(Δοιὰ ἔχιστα τέκη· ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας)
Θασεῦ. λέξον ἐμὶν, τὸ ἄεθλον, ὃ καὶ σὺ ἐρείσεις.
Μ. Οὐδὲν ἐγὼ τολμῶ ταύτης ποίμνης καταθεῖναι,
Ἐντὶ πατὴρ γὰρ ἐμοὶ, κ' ἀδίκη μητρυιὰ ἐν οἴκῳ,
Ἄμφω καθ' ἁμέραν δὶς ὄϊας κ' ἐρίφως ἀριθμεῦντι.
Ἀλλ' ἔμπας τόδ' ὃ καὶ τύγε λέξεις εἶμ' ἄμεινον,
(Ὁππότε σοι λυσσᾶν τερπνὸν) δύο κυσσύβι' αὐτὸς
Φάγινα κατθήσω ἔργον θείου Ἀλκιμέδοντος.
Τοῖς ἔπι εὔγλυπτος πάνυ ἄμπελος ἀμφιπεταθεὶς,
+ Ὠχρὰ περὶ μέσσας κισσῷ περιβάλλει κορύμβως.
Εἰκόνε ἐν μέσσῳ δύο ἐντὶ, Κόνων, χ' ἕτερος τίς;
Ἔθνεσιν ὃς ῥάβδῳ κόσμον σύμπαντα ἔγραψεν
Τὸν χρόνον, ὃν κ' ἀμῶν, σιβαρὸς καὶ ἔχησι ἀροτήρ.
Οὔποτε χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἄχραντα φυλάσσω.
Δ. Αὐτὸς ὁ Ἀλκιμέδων καὶ ἐμὶν δύο τεῦξε κύπελλα,
Παντᾷ δ' ἀμφὶ λαβὰς περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος,
Ὀρφέα θ' ἑσπομένας θ' ὕλας ἐν μέσσῳ ἔθηκεν.
Οὔποτε χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἄχραντα φυλάσσω.
Εἰ δάμαλαν ἐσορῇς, δεπάων μικρὸς ἐστὶ ἔπαινος.
Μ. Σάμερον οὐ φεύξῃς· ἐγὼ ὅπη ἐθέλῃσθα
Μοῦνον ἀκούσῃ τάδε ἤνὶ ὃς ἕρπει Παλαίμων. (νᾷ.
Πράξω ὅπως τινὰ μὴ βλαβερᾷ προκαλέσσειο φω-
Ἀλλ' ἄγε εἴ τι ἔχῃς. χρόνον οὐ γὰρ ἐγὼ καταλείψω,
Οὔτινα φεύγω. μόνον σὺ ἐνὶ φρεσὶ ταῦτα Παλαίμων,
Βάλλοις ἐνεργῆ τόδ' (ὅτι γὰρ οὐ μικρὸς ἐστὶ ἄεθλος)

Εἴπατ'

Μ. Ὦ ὄϊες μάλα δὲ λῶαι. κάλπισι Νεαίραν
Γ' ἀδόντος κείνω, δείσαντος μή με προκρίνῃ,
Οἷ, ὅγε ἀλλότριος ποιμὴν δὶς ἐν ὥρᾳ ἀμέλγει,
Οἷσ' ἐστιν ἤδη χυλὸς, γάλακτος ἠδ' ὑποκλέπτεται ἀμνοῖς.
Δ. Ἀνδράσι ὀνειδίζειν σπανίως μέμνασο τοιαῦτα,
Οἴδαμες, οἵ σε γε τῶν ὀφθαλμῶν λοξὰ βλεπόντων
Ὧ τινι καὶ ἱερῷ, νύμφαι ἅμεραι ἀλλὰ γέλαξαν.
Μ. Πιστεύω ποτ', ὅκα θάμνως ποθεῦντο Μύκωνος,
Ἀμπέλω ἤδη κακῷ δρεπάνῳ ἀμῶντα με θαλλώς.
Δ. Ἦ τᾶδ' ὠγυγίας παρὰ φαγαῖς, Δάφνιδος ἅπερ
Ἔρρωγας τόξον καὶ ὀϊστὼς ἀεὶ εὖ τι Μενάλκα
Ὦ κακὲ δωρηθέντα ἐκείνῳ ἴδες, τὺ ἐτάκευ.
Κ' εἰ μή πως βλάψας, σύ γε τεθνεὼς τάχα εἶες.
Μ. Κλεπτᾶν τολμώντων τοιαῦτα, τί δρῶσιν ἄνακτες;
Γείτονος οὐκ ἐγώ σε τράγον Δάμωνος ὅπωπα
Κλέψαι, ὑλακτεύσης κυνὸς αὐτῷ πολλὰ Λυκίσκας.
Καί μευ αὔσαντος, πᾷ τῆνος νῦν ἀποβαίνει;
Τίτυρ' ἄγειρε αἶγας, τὺ ὄπισθε λάθες δονακεῖν.
Δ. Οὐκ ἀποδοίη ἐμὶν νικώμενος ἐν τῷ ἀείδεν,
Ὃν τράγον ἁματέρα σύριγξ μελέεσσιν ἐνίκα;
Εἰ ἀγνοεῖς, τῆνος τράγος ἦν ἐμὸς, ἤδε τὸ Δάμων
Ὡμολόγει, αὐτὰρ μ' ἀποδοῦναι ἀπεῖπε δύνασθαι.
Μ. Συρίσδων τῆνον σύ γε; πώποκα κηρῷ ἐπάχθη
Τὶν σύριγξ; ἄμαθες, τριόδοις ἐνὶ οὐ τὺ εἰώθεις
Δύσμοιρε ἐν καλάμαις αὐλῷ ποππύσδεν ἀοιδάν;
Δ. Χρῄσδεις δ' ἂν ἵνα τᾶν ἄμφω δύναμιν δι' ἀμοιβῆς

Πει-

Ὧδε πιθεῦσαι ἐπεὶ λαρὸν ποιεῦτε ἀϋτμὴν.
Ἄγριος εἶ Κορύδων· ἀμελεῖ δώρων σεῦ Ἄλεξις.
Οὐδὲ ἐρισδομένῳ δώροις τιν ὑπείξετ' Ἰώλας
Ὤμοι ἐγὼ τί θέλων δύστερος; νότον ἄνθεσιν ἧκα
Καὶ πολὺ πηλώδεις καλλιρρόῳ ὕδατι κάπρους.
Αἴ τίν' ἄφρων φεύγεις; καὶ γὰρ ναῖον θεοὶ ὕλας.
Δαρδάνιός τε Πάρις· πύργως θεραπεύοι Ἀθήνη,
Ὧς δέδμηκεν, ἐμὶν περὶ πάντων δ' ἅδοι ὕλα.
Ἡ δὲ λέαινα δίωκε λύκον, λύκος εἶτα χίμαιραν,
Ανθηρὸν κύτισόν τε διώκει γαῦρα χίμαιρα,
Ὧς Κορύδων σε Ἄλεξι· ἃ ἡδονὰ ἕλκει ἕκαστον.
Θᾶσαι τὰς βόας, ὡς νῦν οἴκαδ' ἄροτρα φέροντι,
Ἅλιος αὐξομένας τε σκιὰς διπλοῖσ δὲ ἀφέρπων
Αὐτὰρ ἐμ' αἴθει ἔρως. τί γὰρ ἐστὶ τὸ μέζον ἔρωτι;
Ὦ Κορύδων, Κορύδων πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
Ἐντί τοι ἄμπελος ἡμίτομος πτελέᾳ ζανυφύλλῳ,
Τίπτε μὴ ὧν χρέος ἐστὶ ἀναγκαῖον τί τυ μᾶλλον
Ῥιψὶν ἑτοιμάσδεις πλεκέμεν μαλακοῖσι τῶν σχοίνοις;
Εὑρήσεις ἄλλον σ' ὅγε εἰ ἀποβάλλετ' Ἄλεξις.

Π Α Λ Α Ι Μ Ω Μ.

Ε Κ Λ Ο Γ Η Γ'.

Μενάλκας, Δαμοίτας, Παλαίμων.

Ἔννεπε Δαμοῖτα, τινὸς οἶες, μὴ Μελιβοίου;
Δ. Οὔκ. ἀλλ' Αἴγωνος· πρώαν δὲ μοι ὤπασεν Αἴγων

Καὶ κάλυβας συνναιέμεναι ἐλάφως τ' ἀναπείρειν,
Ταὶ ἐρίφων τ' ἀγέλαν χλωρὰ συναγεῖραι ἰβίσκῳ.
Μιμήσῃ σὺν ἐμοὶ ἐν ἄλσεσι Πᾶνα ἀείδειν.
Πὰν πρᾶτος καλάμως τὼς καρὼ ἄρξατο πολλὼς
Ζεῦξαι· πὰν οἶας τ' οἴωντε σκοπὰς μελεδαίνει
Οὐκ αἰσχυνθείης καλάμῳ κατὰ χείλεα τρίψαι,
Ταῦτα ὄφρ' εἰδῇ, τί ποκ' οὐ ποίησεν Ἀμύντας;
Ἑπτὰ καὶ ἐκ καλάμων ἀνίσων παχθεῖσά μοι ἐντὶ
Σύριγξ· Δαμοίτας πάλαι ἂν ἐμοὶ ὤπασε δῶρον,
Καὶ θνήσκων εἶπεν, σὲ ἔχει νῦν δεύτερον αὕτη.
Εἶπεν Δαμοίτας· βάσκαινεν μωρὸς Ἀμύντας.
Ἐντὶ ἐμοὶ δύο, ὧν ἐν ἀπόσφαγι βήσσῃ ἐφεῦρον
Δορκάδι', οἵ γ' ἔτι δέρματι ποικίλ', ἐν ἤματι οἷς
Θηλάζοντε δύω μαστὼ, ὧ σοίγε φυλάσσω.
Ταῦτα πρόφαν ἀπ' ἐμοῦ ἀπάγειν ἐμὲ Θέστυλις αἰτεῖ
Καὶ ποιήσει, ἐπεὶ δῶρον γέ τιν οὐ μέλει ἄμμιν.
Δεῦρ' ἄγε, ὦ εὔμορφε παῖ· σοὶ λείρια νύμφαι
Ἠνίδε τοῖς ταλάροισι φέροντι· Ναῒς νιφόεσσα
Λευκόϊον, καὶ μάκωνας δρέψασά τιν ἄκρας,
Νάρκισσον μίσγει καὶ ἀδὺ πνέον τὸ ἄνηθον,
Κασσίᾳ ἠδ' ἄλλαις εὖτ' ἐμπλέξασα πίαισιν,
Ἀδείαισι γράφει ὑάκινθον κάλθᾳ ὑπώχρᾳ.
Καλὰ κυδώνι' ἐγὼ ἀπαλᾷ περικαλλέ' ἰυλᾷ
Κέρσω λευκάνας τ' ἐμὰ ὧν Ἀμαρυλλὶς ἐρᾶτο,
Μαλθακὰ καὶ βράβυλ'. ὡς τόδε μᾶλον τίμιον ἔσαι
Ὕμμας ὦ δάφναι λαψῶ κ' ἔγγιστά σε μύρτε,

Ὧδε

Μοῦνον ἀνὰ σκιερὰς κορυφὰς λασίων ὄγε φαγῶν
Εἰσῆλθεν συνεχῆς· τάδ' ἐκεῖθι τὰ ἄγρια οἷος,
Ὤρεσι καὶ δρυμοῖς σπουδῇ ἐμέλισδε ματαίῃ.
Ὦ ἄγριε Ἄλεξι ἐμῶν λόγων οὐδένα ποιῇ·
Οὐδ' ἂν οὐδ' ἐλέεις μευ, ἀπάγξασθαί με ποιήσεις.
Ἤδη θηρεία πάντα σκιάς τε κρύος τε ποθεῦντι,
Ἤδη καὶ χλωρὸς σαῦρος ἀποκρύπτει ἀκανθῶν,
Θέστυλις ἐργατίναις τε κεκμηκόσι καύματι δεινῷ
Ἕρπυλλον σκόροδόν τε φλᾷ, ὀδμεύσας μάλα ποίας.
Ἀλλ' ὅταν ἴχνιά σευ, τὸ μεσαμβρινὸν αὐτὸς ἐρευνῶ
Ἡλίου αἴθοντος, θάμνοις ἀχεῖ ἅμα τέττιξ.
Οὐχὶ ἄμεινον ἔην, στυγνὰς Ἀμαρυλλίδος ὀργὰς,
Ὄμματα καὶ ἀνέχεσθαι ἀνασχετὰ οὐχὶ Μενάλκαν,
Καίπερ τοῦ μέλανος, καί περ σευ λευκοῦ ἐόντος.
Ὦ εὔμορφε παῖ, μὴ ἄγαν χρόᾳ ἴσθι πεποιθὼς,
Λευκοὶ γὰρ κύπειροι πίπτοντι, μέλας θ' ὑάκινθος
Κείρεται· οὐ ζητεῖς μισῶν με τίς ἐμμὶ Ἄλεξι,
Ὡς πολύμηλος ἐὼν πολὺ ὡς λευκὸν γάλα πίνων.
Ὤρεσιν ἐν Σικελοῖσιν ἐγὼ βοτὰ χίλια βόσκω,
Χείματος οὐ μοι ἄκρῳ νέον, οὔτε θέρει γάλα λείπει,
Οὕτως ἀείδω ὡς βουκόλιόν ποκ' ἀγείρεσκεν,
Ἀμφίων Διρκαῖος ἐν Ἀκταίῳ Ἀρακύνθῳ.
Οὐδ' ἐμμὶ ὡς δύσμορφος, ἐν ἠόνι πρώαν με ὄπωπα,
Ὁππόκα νήνεμος ἦν ἡ ἅλς· ἐγὼ οὐδέ τι Δάφνιν
Σεῦ κειτοῦ δείσω, εἰ μὴ μ' ἀπατᾷ ποκα εἰκὼν,
Ὦ μόνον αἴθε ἐμίν τοι ἁδοῖ κώμας ῥυπόεσσας;

Ἠδ᾽ ὅλου ἀφοριωθέντας κόσμοιο Βρυτάννως,
Ἠνὶ ἐγὼ μετὰ πολλὰ τὰ ἤματα πατρίδα γαῖαν,
Καὶ πενιχρᾶς καλύβης τὸ στέγος βώλοις ὃ τέτυκτο,
Θαυμασῶ, βασιλείαν ἰδὼν πόσας μετὰ πίας;
Ἦ ῥ᾽ ἄδικος νειῶς ἕξει τάσδε στρατιώτας;
Βάρβαρος ἦ ῥ᾽ ἀρότας τούτως; ἔρις ἐς τί πολίτας
Ἤγαγε δαιμονίως; τίσιν ἠνίδε σπείραμες ἀγρώς;
Ἔμβαλε νῦν Μελίβοι᾽ ἀπίως· θὲς στοιχάδας οἴνας
Σίττα ἐμαί, καλὸν ποτ᾽ ἐὸν μᾶλον, σίττα χίμαιραι,
Ὕστερον οὔ ποκα γὰρ χλωρῷ κλινθεὶς ἐνὶ ἄντρῳ
Ὄψομαι ἀφ᾽ τᾶσδε σκοπιᾶς ἄπο τηλόθι ὑμᾶς
Οὐ μέλη ἀείσω· μεῦ ποιμένος οὔτε χίμαιραι
Ἀνθηρὸν κύτισόν τ᾽ ἰτέας δρέψεσθέ τε πικράς.
Τ. Τᾷδ᾽ ἔμπας μετ᾽ ἐμεῦ ἐδυνήθης νυκτὶ καθεύδειν,
Φύλλῳ ὑπὲρ χλωρῷ· μάλα μαλθακὰ μᾶλα μοὶ
ἐντί.
Λευκαί ναί θ᾽ ἁπαλαί, πολὺ ἐντὸς καὶ γάλα παχθέν.
Καὶ νῦν ἄκρα στέγη καπνίζει ἀπὸ πρόσθι κωμᾶν,
Μείζονες ἠδὲ σκιαὶ ὀρέων πίπτοντι ἀπ᾽ αἰπῶν.

Α Λ Ε Ξ Ι Σ.

ΕΚΛΟΓΗ Β΄.

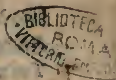
Ὡραῖον ποιμὴν Κορύδων ἔφλεξεν Ἀλεξιν.
Τερπνὸν ἄνακτος ἐόν· καὶ ἀνέλπιστος πάνυ ἦεν.

Τ. Τί δράζω; οὐ δουλοσύναν ἐξῆν ἀλέασθαι,
Ἄλλοθι οὐδ' ἄλλον θεὸν, ὅπως ἵλαον εὑρεῖν.
Ὧδε νέον τῆνον (Μελίβοι') ἴδον, εἷς ἔτος ὧκεν,
Κατνίσδοντι ἐμεῦ ἀνὰ δώδεκα ἅματα βωμοί,
Ὧδ' αὐτός μ' αἰτεῦντι κριθεὶς ἀπὸ πρᾶτος ἔειπεν,
Βόσκετε ὡς τὸ πρὶν βῶς (κῶροι) ὑφίετε ταύρως.
Ὄλβιε ὦ γέρον, οἱ ἀγροὶ ὧν σεῖο μενοῦντι,
Καί τοι ἅλις μεγάλοι· ὁ λίθος περ λισσὸς ἅπαντας
Πηλώδει λίμνα τε νόμως σχοίνῳ περιβάλλοι.
Ἀμνοφόρως οἵας, τροφαὶ οὐδὲ φθερσεῦντι ἀήθεις
Γείτονες οὐδὲ νόσοις ποίμναι βλαψεῦντι κακῇσιν,
Ὄλβιε ὦ γέρον ὧ δέ τυ καὶ ἀνὰ γνωτὰ ῥέεθρα
Καὶ ἱερὰς κράνας, καλὸν κρύος εὔσκιον ἕξεις.
Ἔνθεν τιν αἱμασιὰ παρ' ὅρον σοῦ γείτονος ἀγρῶ
Ἄνθεα ἧς ἰτεῶνος Ὑβλῆς τρώγοντι μέλισσαι
Πολλάχ' ὕπνον κούφῳ πείσει ψιθυρίσματ' ἀωτεῖν
Ὧδ' ὑπὸ τὰν πέτραν ὑλητόμος ἠέρι ἀσεῖ
Οὐδὲ πόθος σὸς βραγχώδεις παυσεῦντι πέλειαι,
Οὐδ' ἀπὸ τᾶς πτελέας θρηνήσειν ὑψόθι τρυγών.
Τ. Τένεκα τρεφθήσοντ' ἔλαφοι ἐνὶ αἰθέρ' ἐλαφροὶ
Ἰχθύας αἰγιαλῷ γυμνὼς λείψει τε θάλασσα,
Ἀμφότεροι φυγάδες περιερχόμενοι πέρατ' αὐτῶν.
Γερμανός τε Τίγριντα, ὁ Πάρθος κ' Ἄραρα πώσει
Μεῦ πρὶν ἀπὸ στήθεις αὐτοῖο πέσοιτο πρόσωπον.
Μ. Ἀλλά τις εἰς Λίβυας διψηρὼς ἵξεται ἀμῶν,
Ἄλλοι δ' ἐς Σκυθίαν, Κρήτας θοὸν ἠδὲ Ὄαξιν,

Οὐρανόθεν μνήσθην περιλέξειν δρύας ἄμμι τυπείσας.
Πολλάκ' ἀπὸ πρίνου περὶ σκαιὰ ἔειπε κορώνα
Ἀλλὰ τίς ἐστι θεὸς, δὸς ἐμὶν, φίλε Τίτυρε, εἰπεῖν.
T. Ταὶ πόλιν, ἃν Ῥώμαν (Μελίβοιε) καλεῦντι, νόμιξα,
Αὐτὸς ἄφρων ἰκέλαν τᾷ δ' ἁμᾷ, πολλάκι κλεῦσαι
Ποιμένες ἃ τέρενας γε σποράς εἰώθαμες οἴων.
Ὡς σκύλακας κυσὶν, ὡς ἐρίφως τ' ματράσ' ὁμοίως
Ἤδειν, ὡς μεγάλα σμικροῖς εἴωθα εἴσκειν
Αὐτὰρ ἀνὰ πόλιας κεφαλὰν τόσον ἅδε ἀνάσχει,
Ὅσσον καὶ ῥαδιναὶ ἀνὰ τὰς ῥῶπας κυπάρισσοι.
M. Καὶ τίς πόσα ἦν ῥώμαν λεύσσειν τοι ἀνάγκα;
T. Ἡ μὲν ἐλευθερία. ἀμελεῦντα μ' ἢ ὀψὲ ποτεῖδεν,
Λευκοτέρα ἐπεὶ αὖ κείροντι ὑπήνα ἔπιπτεν,
Αὐτὰρ ἐμὲ προσεῖδεν, καὶ πολλὰ μετ' ἄματα ἦνθεν,
Ἄμμας ἐπεὶ Ἀμαρυλλὶς ἔχει, Γαλάτεια ἔλειψεν,
Ἦ γὰρ (ἐρέω ἔτυμον) Γαλατείας ἄμμας ἐχοίσης,
Οὐ πέλ' ἐλευθερίας ἐλπίς μοι, φροντὶς ὁ ὄλβω.
Ἐξ αὐλῶν γὰρ καίπερ ἐμεῖο πολὺ θύος ἀπῆνθεν,
Ἠδὲ πίων ἀχαρίστῳ ἐπήχθη ἄστει τυρὸς,
Δεξιὰ οὐ χαλκοῦ μ' ἐπανῆνθέ ποκ' οἴκαδε πλήρης.
M. Θαύμασδον τί θεὼς ἐκάλεις Ἀμαρυλλὶ λυπηρά.
Καὶ τίν' ἔασκες ἑοῖς ἐν δένδρεσι μᾶλα κρέμασθαι.
Τίτυρος ἔνθεν ἀπῆν, πίτυες σέ γε Τίτυρε αὐταὶ,
Αὐταί σε κρᾶναι ἐκάλευν, τὰ μυρῖκαί τε σε οὗτοι.

Τὶ

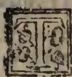
Virgilii Eclogæ à Daniele Halsuorto Anglo Græcis versibus redditæ; vt singulis Latinis Græci fere respondeant.

ΤΙΤΥΡΟΣ.

ΕΚΛΟΓΗ Α.

ΜΕΛΙΒΟΙΟΣ, ΤΙΤΥΡΟΣ.

Ιτυρε τὺ σκιερᾶς ὑπὸ τὸ σκέπας ἥμενε φαγοῦ,
Λοχμαίαν μελετᾶς καλάμῳ ἀνὰ λεπτῷ ἀοιδάν.
Ἀείπομες ἄμμε ὅρους πάτρας, γλυκεράς τ' ἀρούρας·
Φεύγομες ἄμμε πάτραν, τύγε Τίτυρε σκιᾷ ἀργὸς
Ἀντιβολεῖν ποιεῖς καλὰν Ἀμαρυλλίδα ὕλας.
Τ. Ὦ Μελίβοιε, σχολὰν ὁ Θεὸς τάνδ' ἄμμιν ἔδωκεν,
Ἐσσεῖται γὰρ ἐμὶν Θεὸς αὐτὸς, βωμὸν ἐκείνω
Πολλάκι τέρεν σηκῶν αἱμάξει ἀμνὸς ἀπ' ἀμῶν,
Τῆνος ἐμὰς βόας, ὡς ἐσορῇς, ἐπέτρεψε πλανᾶσθαι,
Καὶ ἐμὲ ὅσσα πόθεν, παίσδεν δονάκεσσιν ἀγροίκαις.
Μ. Οὐ μάν τοι φθονέω, θαυμάζω μᾶλλον. οἱ ἀγροὶ
Τόσσον ἐνοχλεῦνται, χώρας ἐγὼ αἶγας ἐλαύνω
Νωσταχθεὶς συνεχῶς· τὰν Τίτυρε καὶ μόγις ἕλκω.
Τᾷ δ' αἶγα γὰρ κορύλως διδυματοκέοισα πυκνῷ τῆ
Ἐν λιασσῶν πέτρᾳ τὰν ἐλπίδα ἐγκατέλειψεν:
Πολλάκι κακὸν τοῦτ', αἰ φρεσὶ μὴ ἐπ' ἀριστερὰ βῆμες.